

SOROP'news

BELGIUM

A global voice for women

Sous le Haut Patronage de Sa Majesté la Reine
Onder de Hoge Bescherming van Hare Majesteit de Koningin

**heart open - head up
never give up**

Sommaire Inhoudstafel

a global voice
for women

Mot de la Présidente / Woordje van de Voorzitster 2012-2014 3

Heart open - head up, never give up

Maltraitance... vous avez dit maltraitance ?	4
Misbehandeling en mishandeling bij ouderen	5
Quels droits pour les personnes âgées ?	6
Zijn de 65-plussers een homogene groep ?	6
Le regard sur la vieillesse est-il différencié uniquement en fonction des cultures ?	7
In het woonzorgcentrum te Zwijndrecht zegt men	7
Le cœur n'a pas de rides !	8
La maltraitance dans la maladie d'Alzheimer	9
Ouvrons nos yeux, ouvrons nos cœurs – témoignage d'une infirmière	9
Eenzaamheid in verzorgingstehuizen	10
En Belgique, 1 senior sur 5 vit dans la pauvreté	10
Co-Housing voor ouderen	11
Kangoewonen : samen wonen en toch apart !	11
Animation intergénérationnelle	12

SIB - Clubnews

Club SI Veurne-Westhoek helpt Syrische weeskinderen !	13
Club SI Lier – De Zilveren Knoop : Pac	14
De drie Antwerpse clubs helpen de Stichting MIMI	15
Club SI Bastogne aide une jeune fille à poursuivre ses études	15
Club SI Beersel : « Als liefde pijn doet - Stop Partnergeweld »	16
Club SI Eeklo - Meetjesland : op tournee met de "4L-trofee"	

SIB – Don d'Organes - Orgaandonatie

Hoe werkt stamceldonatie eigenlijk ?	17
--	----

Autrement dit... Anders gezegd... ..22

Agenda SIB/SIE/SI	23
-------------------------	----

La Commission SOROP'news se réserve amicalement le droit d'harmoniser le texte afin de l'adapter à sa nouvelle ligne de rédaction.

De Commissie SOROP'news zal zich de vrijheid veroorloven om de tekst in harmonie te brengen met de nieuwe redactierichtlijnen.

SOROP'news n° 15

Trimestriel/Driemaandelijks

Edit. Resp/Verantw. Uitg.: Marie-Jeanne Devriendt

Rédaction/Redactie: Eliane Autphenne - Simone Baeyens - Marlise Binder - Viviane Blancquaert - Rita De Groot - Paola Di Discordia - Claudine Goffette - Michèle Le Docte - Monique Rocour - Bruna Sassi - Liliane Schoepen - Jacqueline Standaert - Sandrine Vanden Bemden - Anne-Marie Van Ongevalle

Contacts SIB Contacten

Marie-Jeanne Devriendt – bulletin@soroptimist.be

Gerda Rosiers, présidente/voorzitster SI Belgium – voorzitter.sib@soroptimist.be

Web: www.soroptimist.be - e-mail: info@soroptimist.be

Cpte bancaire /Rek. nummer: BE78 1325 0310 4786

SOROP'news n° 16

**Edition spéciale 75e anniversaire SIB
Speciale editie 75ste verjaardag**

Envoyez vos textes et photos à:
Alle teksten en foto's worden opgestuurd naar:

soropnewssib@soroptimist.be

Date limite pour l'envoi des textes, photos et agenda:
Uiterste inzenddatum van teksten, foto's en agenda:

15/05/2014

Editorial

Sous le Haut Patronage de Sa Majesté la Reine
Onder de Hoge Bescherming van Hare Majesteit de Koningin

Mot de la Présidente / Woordje van de Voorzitster

Gerda Rosiers

Chères amies Sorop, Beste Sorop-vriendinnen,

SIE s'investit non seulement dans la sauvegarde de l'environnement mais de plus, met l'accent sur le thème de la violence envers les femmes et les filles. Pour ce faire, un Conseil consultatif SIE a vu le jour. Il sera composé entre autres de Marie-Jeanne BOSNIA (Présidente SI et SIE), Marie Luisa FROSIO (Commission Extension SIE), Renate TROTTMANN PROBST (Prés. Commission Statuts SIE), Flavia POZZOLINI (IPP SI Italie), Sigrid AG (IPP SI Norvège) et moi-même. L'étude s'intéressera aux perceptions et témoignages de violences et permettra d'identifier les différents facteurs de risque tout au long de la vie d'une femme. Vous trouverez de plus amples explications dans la newsletter de la Présidente SIE du mois de février.

Dat wij Belgische Soroptimisten mogen deel uit maken van deze Commissie is het bewijs dat de Belgische clubs belangrijk werk doen op het gebied van preventie en uitroeiing van geweld tegenover vrouwen en meisjes met als doel de levenskwaliteit van zij die hiervan het slachtoffer zijn te verbeteren.

Vele clubs in België werken op dit thema en SIE heeft hier rekening mee gehouden. Jullie hulp voor dit ambitieus plan zal ons heel nuttig zijn. Ik reken op jullie om mij te helpen bij deze studie!

Op 14 februari werd er ook dit jaar de manifestatie "One Billion Rising" georganiseerd zowel in Brussel als in Luik. Dit jaar stond het evenement in het teken van meer rechtsbescherming voor mishandelde vrouwen. Verschillende Soroptimisten hebben hier aan deel genomen!

La manifestation de Liège, à laquelle j'ai participé se déroulait devant le Palais de Justice et a eu le privilège de passer en direct au journal de 13h00. Quelques minutes de reportage importantes pour mettre en lumière ce mouvement de contestation contre la violence et l'injustice envers les femmes!

Pensez à ce qu'endurent les femmes dans les endroits où leurs droits sont constamment remis en question. Pour illustrer ces droits jamais définitivement acquis, j'aimerais vous citer Simone de Beauvoir: « N'oubliez jamais qu'il suffira d'une crise politique, économique ou religieuse pour que les droits des femmes soient remis en question. Ces droits ne sont jamais acquis. Vous devez rester vigilantes votre vie durant. »

En Belgique aussi les autorités ont travaillé ce thème. Dans le cadre de la lutte contre les relations de complaisance et les mariages forcés, Maggie De Block, Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration et Joëlle Milquet, Vice-Premier Ministre et Ministre de l'Intérieur et de l'Egalité des chances, lancent une campagne d'information et de sensibilisation intitulée « Ne soyez pas victime d'une relation de complaisance ou d'un mariage forcé », en complément à l'adoption de la loi contre les relations de complaisance.

Een initiatief van de Vlaamse overheid is de 1712 campagne, die van start ging in maart 2012. Het gratis telefoonnummer 1712 dient voor alle burgers die een vraag hebben in verband met geweld, misbruik en kindermishandeling. De campagne beschikt ook over een website waar men terecht kan voor achtergrondinformatie.

We moeten attent blijven om onze verworven rechten te behouden!

Dit is het doel van al onze werkzaamheden als internationale organisatie en "universele stem voor vrouwen door het verhogen van bewustzijn, weerbaarheid en actie".

Travaillons ensemble: des femmes pour des femmes! Vrouwen voor vrouwen!

Thérèse n'est pas sourde, mais on lui crie après.

Être impatient, infantiliser, rudoyer, c'est aussi ça, la maltraitance.

Claude est grièvement blessé, mais personne ne l'a touché.

Maltraitance... vous avez dit maltraitance ?

En 1987, lors du Colloque du Conseil de l'Europe sur la violence au sein de la famille, le terme de « Maltraitance » sera défini.

Depuis, en Belgique, des outils de lutte contre ce fléau ont été mis en place.

- En Wallonie, adoption d'un Décret et constitution en 2009, de l'agence wallonne « Respect Seniors »
- En province de Luxembourg, création en 1996 de l'APAM (Aide aux personnes âgées maltraitées).
Leur action vise à apporter aide et soutien aux personnes âgées victimes de maltraitance, mais également à leur entourage ainsi qu'à tout professionnel confronté à cette problématique.
- À Bruxelles, l'asbl Infor-Homes Bruxelles, est reconnue et subsidiée par la COCOF et la COCOM comme dispositif de lutte contre la maltraitance des personnes âgées de Bruxelles, aussi bien au domicile qu'en institution.

Mais aujourd'hui encore, on estime qu'un quart des plus de 70 ans serait victime de maltraitance.

Un sujet d'importance dont on parle trop peu sauf parfois quand l'actualité vient rappeler ce sujet tabou, révélateur d'une société où les personnes âgées sont souvent perçues comme une charge.

Ce n'est pas un hasard si une journée mondiale de lutte contre la maltraitance des personnes âgées a été décrétée le 15 juin.

La maladie et la dépendance, aux côtés de l'isolement, de l'étroitesse du réseau social ou de l'existence d'une "histoire" de violence dans certaines familles, sont autant de facteurs de risques d'apparition de la maltraitance. Les formes de maltraitance rencontrées sont diverses et différentes en fonction du lieu de résidence :

- **Malversations financières :**

« Beaucoup de personnes âgées ne sont plus à même de gérer leurs biens. Régulièrement, nous constatons que des amis ou des membres de leurs familles essayent de leur faire signer des documents et ainsi les dépouillent de leur revenu. Nous avons alors le pouvoir de requérir auprès du Juge de Paix de la région une demande d'administration de biens. » Claire Hublet, directrice de home.

- **Maltraitements psychologiques :** essentiellement verbales, elles portent sur leur personne, leur aspect, leur état physique ou mental. Elles peuvent provoquer chez l'aidant chantage, infantilisation...
« Les maisons de repos deviennent la maison des résidents. Les soignants doivent respecter certaines règles comme frapper avant d'entrer, ne pas ouvrir les armoires ni les tiroirs sans leur accord, les appeler par leur nom de famille et dire « Monsieur » ou « Madame », Le "vous" est d'ailleurs obligatoire. » Claire Hublet, directrice de home.

- **Maltraitements physiques :** toute atteinte corporelle (coup, brûlure, bousculade, contention inappropriée, abus sexuel...).
- **Maltraitements civiques :** violation des droits élémentaires.
- **Maltraitements médicaux, sexuelles et négligences.**
La prise en charge des personnes âgées dépendantes peut générer des difficultés, du stress ou du surmenage tant pour les proches que pour les professionnels et être à l'origine de traitements inappropriés.

Il ressort d'études que ces violences sont principalement le fait de proches bien qu'elles se produisent tant au domicile qu'en institution... et que si elles touchent toutes les catégories sociales, les victimes sont majoritairement des femmes.

Autres caractéristiques de ces situations de violence, le silence qui entoure les faits ou le secret demandé par la personne âgée maltraitée mais aussi le suicide des personnes âgées qui s'il découle souvent de maltraitance, met l'accent sur la relation suicide/vieillesse.

La maltraitance des personnes âgées nous interpelle quant au regard porté par notre société sur la personne âgée et sur la place à lui accorder.

Car s'il ne semble pas évident de développer des actions destinées à diminuer la vulnérabilité physique ou économique de nos aînés, il semble plus aisé de les centrer sur la diminution de leur vulnérabilité sociale en travaillant p.e. sur la réduction du risque de victimisation, l'amélioration de l'habitat et le maintien du cadre de vie, l'aide aux personnes âgées à cerner et intérioriser les rapides changements sociétaux ou l'intégration dans des actions de bénévolat.

« Ce n'est pas seulement l'endroit où l'on va qui donne un sens à la vie, mais aussi la façon dont on s'y rend ». Marc Levy

Références : www.respectseniors.be ; www.inforhomeswallonie.be ; www.ab-beyfield.be ; www.habitat-groupe.be

Appel gratuit : 0800/30 330 vieillir sans maltraitance.

Eliane Autphenne & Claudine Goffette,
Réd. SOROP'news

GEWELD KAN STOPPEN
BEL 1712 ELKE WERKDAG
 VAN 9 TOT 17 UUR
 DISCREET EN GRATIS

Misbehandeling en mishandeling bij ouderen

Misbehandeling en mishandeling bij ouderen
 Sommige bejaarden zijn geheel of gedeeltelijk aangewezen op hulp en verzorging van personen uit hun omgeving. Daardoor hebben zij een kwetsbare positie en kunnen zij in bepaalde gevallen te maken hebben met allerlei vormen van geweld en misbruik. Op dit onderwerp rust vaak een taboesfeer en het is maar de laatste jaren met de toenemende vergrijzing dat dit wordt aangekaart.

Vooroordelen over en discriminatie van ouderen worden samengevat in de term „ageïsme”. Deze term werd in 1968 geïntroduceerd door de befaamde Amerikaanse gerontoloog, psychiater Rober Butler en sindsdien is het een bekend begrip in de Nederlandstalige wetenschappelijke literatuur.

Ageïsme is wijd verspreid in de EU. Het wordt beschouwd als een cultureel fenomeen. De leeftijd van iemand bepaalt wat de samenleving van die persoon verwacht. Doordat het onderdeel is van onze cultuur is het lastig om discriminatie van ouderen aan te wijzen en als probleem te benoemen. Ageïsme leidt tot discriminatie en ongelijkheid. Het werpt drempels op voor toegang tot inkomen, gezondheid en huisvesting en zorgt voor armoede, gebrek aan status en mogelijkheden om mee te beslissen over persoonlijke zaken. Behoeften van ouderen krijgen vaak onvoldoende prioriteit. Ageïsme draagt bij aan een gebrek aan zorg, solidariteit en respect. Verder worden bemoeizorg, paternalisme, maar ook gevaar voor uitbuiting en mishandeling genoemd.

Er is sprake van ouderenmis(be)handeling als een persoon ouder dan 65 jaar het slachtoffer is van nalatigheid of handelingen van anderen

waardoor hij of zij lichamelijke, psychologische of materiële schade lijdt. Dit kan voorkomen in de huiselijke kring of in een zorginstelling en bestaat in verschillende gradaties.

We onderscheiden volgende vormen van ouderenmis(be)handeling:

- **Fysieke of lichamelijke mis(be)handeling:**
Knijpen, duwen, trekken, vastgrijpen, slaan, schoppen, schudden, verbranden, aan het haar sleuren, laten vallen, onverantwoord vastbinden, onrechtmatig toedienen van medicijnen...
- **Seksueel misbruik**
Ongewenste intimiteiten, aanranding, verkrachting, zich onnodig moeten uitkleden...
- **Psychische mis(be)handeling**
Schelden, pesten, intimideren, chanteren, dreigen, vernederen, infantiliseren, negeren, familiale en/of sociale contacten van de oudere niet toelaten...
- **Financieel en materieel misbruik**
Stelen van geld of eigendom, misbruik maken van goedgelovigheid, giften eisen, onder valse voorwendselen toe-eigenen van bezittingen, misbruik van volmachten, erfenisbejaging...
- **Schending van rechten**
Onrechtmatig schenden van het recht op vrijheid, privacy, zelfbeschikking, bijvoorbeeld ongevraagd post lezen of achterhouden, iemand nooit alleen laten, geen bezoek toelaten...
- **Verwaarlozing**
Onvoldoende of niet-aangepaste voeding geven, niet voldoende medische zorg bieden...

Naast ernstige lichamelijke letsels kan ouderenmishandeling leiden bij het slachtoffer tot psychosomatische klachten, angststoornissen, depressie en zelfmoord.

Het aantal ouderen in de totale bevolking is de laatste decennia enorm toegenomen. De levensverwachting is hoger bij vrouwen dan bij mannen en de gender gap wordt groter naarmate de leeftijd stijgt. De condities en de kwaliteit van leven verschillen echter sterk voor oudere vrouwen en mannen. Denk maar aan het

significant genderverschil ivm inkomen en pensioen.

In Vlaanderen is 20% van de ouderen slachtoffer van één of meerdere vormen van ouderenmis(be)handeling; 70% hiervan zijn vrouwen en de meesten van hen zijn tussen de 80 en 86 jaar.

In de rusthuizen zijn er weinig klachten aangaande geweld en misbruik bij ouderen gepleegd door geregistreerde vrijwilligers of beroepskrachten. Een medebewoner kan zich hieraan in uitzonderlijke gevallen schuldig maken.

In de meeste thuissituaties is de pleger een (klein)kind, een (ex) partner of ander familielid.

Sinds een aantal jaar is er in Vlaanderen een meldpunt voor ouderenmishandeling. Een thuiswonende bejaarde kan hulp vragen door te telefoneren op het gratis nummer 1712. Ook familieleden of vrienden van het slachtoffer kunnen naar dit nummer bellen. Verblijft de persoon in een zorgvoorziening dan kan er gebeld worden naar de Woonzorglijn.

Bronnen: www.gerontius.be
www.ouderenmishandeling.be
www.ouderenbehoefteonderzoeken.be

Els Messelis, Geweld tegen oudere vrouwen in de thuissituatie. Garant 2012

Liliane Schoepen en Rita De Groot,
 Red. SOROP'news

Quels droits pour la personne âgée ?

A priori, une personne âgée est tout aussi capable d'accomplir les actes juridiques nécessaires que n'importe quelle autre personne majeure. Néanmoins, la protection de ses biens et de sa personne va dépendre de ses aptitudes physiques et mentales.

Ainsi, une personne apte pourra choisir de gérer ses biens elle-même ou d'en donner volontairement gestion à un tiers. Pour des raisons qui peuvent relever d'une incapacité physique ou de la complexité d'une tâche, elle pourra confier un mandat révocable ou limité à certains actes à la personne de son choix. Un risque existe : celui de voir la personne devenir inapte sans avoir révoqué ce mandat ou qu'aucune mesure judiciaire n'ait été prise. Dans ce cas, ses héritiers ne pourraient contester les actes passés.

Il existe 4 types de protection juridique pour la personne âgée inapte à **gérer ses biens** :

- 1) Régime d'interdiction, où la personne présente un danger de commettre des actes préjudiciables à l'administration de ses biens ou à sa personne
- 2) Mise sous conseil judiciaire, pour une question de facultés mentales
- 3) Mise sous administration provisoire, sur désignation par un Juge de Paix. Ni les pouvoirs de l'administrateur ni ceux du Juge ne permettraient le placement de la personne âgée contre son gré, vu qu'ils ne portent que sur la gestion de ses biens
- 4) Mesures prévues par la loi sur les régimes matrimoniaux, où le conjoint apte peut se substituer à la personne inapte à exprimer sa volonté.

Les droits personnels portent sur le choix du logement, mariage, divorce ou adoption... Comme ces décisions nécessitent le consentement de l'individu, le Tribunal peut le considérer inapte à les prendre. On retombe alors dans la 1re catégorie ci-dessus, le régime d'interdiction.

En cas de troubles psychiatriques, le Juge de Paix pourra également ordonner un « placement en milieu familial », terme assez mal choisi puisqu'il peut aussi s'agir d'une maison de repos ou autre type d'institution.

Monique Rocour,
Réd. SOROP'news

<http://www.rifvel.be/>
<http://www.businessandlaw.be/article1168.html>

Zijn de 65-plussers een homogene groep ?

Iedereen van ons deelt de personen uit zijn omgeving in naargelang hun leeftijd. We zijn dan ook volledig vertrouwd met verzamelnamen als de pasgeborene, de zuigeling, de peuter, de kleuter, het kind, de tiener, de adolescent, de jonge volwassene, de volwassene. Wat opvalt is dat deze indeling ophoudt eens de 65 jaar, het officiële jaar van het pensioen, is bereikt. Hoewel het leeftijdsverschil van de personen uit deze groep kan oplopen tot 35 jaar, worden ze gewoonlijk samengebracht onder de gemeenschappelijke benaming van senioren of ouderen. De keuze van deze scharnierleeftijd moet waarschijnlijk toegeschreven worden aan het pensioenplan dat de Duitse kanselier Otto von Bismarck in 1884 invoerde en waarbij de overheid de burgers vanaf vijftigjarige leeftijd een financiële steun toeweest. Daar waar in die periode slechts een enkeling

deze leeftijd bereikte, zijn op dit ogenblik de levensverwachtingen enorm gestegen terwijl de pensioengerechtigde leeftijd meestal 65 jaar is gebleven.

De opvatting dat alle 65-plussers een homogene groep vormen is gewijzigd door de publicatie van Professor Lynn Addington, criminologe aan de American University of Washington DC. Zij heeft tijdens haar onderzoek in verband met misdaden in het algemeen ook het geweld op ouderen in kaart gebracht. Hierbij kwam ze tot het inzicht dat het voor haar studie noodzakelijk was de categorie van de 65-plussers verder in leeftijdsgroepen in te delen. Net als in Europa, neemt in de Verenigde Staten de vergrijzing snel toe. De verwachting is dat in 2030 één op de vijf Amerikanen ouder dan 65 jaar zal zijn. Eerdere studies hadden aangetoond dat de

kans dat deze personen in aanraking kwamen met geweld (alleen geweldplegingen met de dood tot gevolg werden hierbij in kaart gebracht) wel afneemt met de leeftijd maar niet nul is. Een van de besluiten van deze studies was dat moord op 65-plussers vaak gebeurde in hun eigen huis zonder dat gebruik werd gemaakt van vuurwapens. Wat professor Addington vooral stoorde in deze studies was dat ze uitgingen van de veronderstelling dat alle bestudeerde personen verondersteld werden te behoren tot een ho-

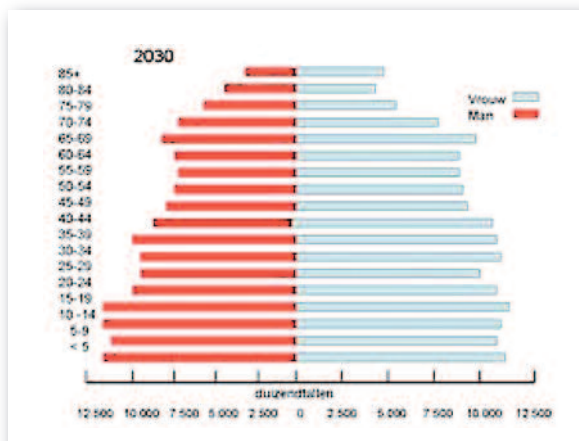
mogene groep van broze en geïsoleerde 65-plussers die aan huis gebonden waren. Haar onderzoek bracht echter aan het licht dat er een verband was tussen het type geweld dat gepleegd werd en de leeftijd van het slachtoffer. Zo werden bij fysisch geweld de jongste groep ouderen vaak gekwetst door messteken naar aanleiding van een ruzie terwijl hoogbejaarden eerder met de blote hand werden bewerkt en de daders vaak afkomstig waren uit de eigen familie. Dergelijke vaststellingen hebben professor Addington overtuigd van het belang van een verdere onderverdeling in leeftijdsgroepen bij het opstellen van relevante statistieken over de zeer grote groep 65-plussers. Zij stelde voor deze bevolkingsgroep nog verder te verdelen in drie categorieën: "jonge ouderen" van 65 tot 74 jaar, "ouderen" van 75 tot 84 jaar en "oudste ouderen" vanaf 85 jaar.

Sindsdien wordt deze specificatie gehanteerd door de United States Census, de algemene Amerikaanse volkstelling.

Aangezien de specifieke noden uiteenlopend zijn in de groep van de 65-plussers, kunnen we aannemen dat bij de beschrijving van de aanpak ervan in de toekomst ook bij ons een soortgelijke onderverdeling ingang zal vinden.

Bron : Lynn Addington - Who you calling old?

Liliane Schoepen,
Red. SOROP'news

Le regard sur la vieillesse est-il différencié uniquement en fonction des cultures ?

Au sein de nos sociétés occidentales, c'est le courant de l'âgisme qui domine. Les notions de jeunesse, beauté et performance priment et le statut de senior n'est pas particulièrement valorisé. Il est plutôt synonyme de maladie, inutilité, non-attractivité, déclin cognitif, pauvreté, dépression...

Dans d'autres cultures, la personne âgée semble avoir une position plus respectée et davantage de valeur.

«En Afrique, un vieillard qui meurt est une bibliothèque qui brûle» (dixit Amadou Ampaté Bâ).

Sur la terre africaine, se faire appeler «le vieux» est un grand honneur et la mort d'un ancien est vécue comme une perte inestimable. Cela signifie-t-il pour autant que ces personnes vivent dignement ?

Dans les cultures asiatiques et principalement dans les républiques d'Asie centrale, sans doute en raison des valeurs confucianistes (respect des plus âgés, hiérarchie et structuration des relations interpersonnelles et culture collectiviste), le rôle attribué aux aînés est plus valorisé. Les anciens sont considérés avec davantage de respect et mieux intégrés au sein des cocons familiaux et des milieux sociaux.

Cependant l'évolution socio-économique des sociétés traditionnelles amène à adopter de nouvelles valeurs, plus progressistes, qui modifient les rapports entre les générations.

Selon la théorie sociologique de la «modernisation», il est démontré qu'il existe un lien entre le développement sociétal avancé et les changements culturels.

L'urbanisation, l'industrialisation, les réformes économiques et l'introduction de valeurs oc-

cidentales comme l'individualisme et le consumérisme font évoluer les cadres sociaux des sociétés et diminuer le pouvoir de la tradition et des valeurs ancestrales de respect envers

les aînés comme en Afrique par exemple où l'aîné était au cœur du savoir et de l'expérience d'une civilisation basée sur l'oralité.

Le changement du mode de production vers un mode industriel ou technologique dévalue le rôle social des plus âgés et leur connaissance basée sur l'expérience.

Une modernisation précoce et rapide d'une société traditionnelle a donc comme effet pervers une transformation de sa structure et des valeurs qui lui sont attachées, entre autres, la valeur du respect de l'ancien.

Il serait dès lors pertinent de réfléchir à la multiplication d'activités intergénérationnelles et culturellement mixtes afin de confronter les schémas de pensées non seulement entre cultures, mais aussi entre générations.

Bruna Sassi,
Réd. SOROP'news

témoignage

In het woonzorgcentrum te Zwijndrecht zegt men: "niet verstandelijk sterk i.p.v. dementerende".

Marc Vanryckeghem is directeur van een kleinschalig woonzorgcentrum (WZC) van het OCMW Zwijndrecht. 70 bewoners worden er opgevangen en begeleid. De helft van de bewoners zijn niet verstandelijk sterke mensen.

Iedere nieuwe bewoner wordt in de "gewone afdeling" opgenomen. Zo kan men de mogelijkheden van de persoon beter evalueren. Indien nodig, kan men vanuit de dementiewerkgroep in multidisciplinair verband doorverwijzen naar de beveiligde afdeling. Er wordt nauwlettend op toegezien dat de persoon niet op de verkeerde afdeling terechtkomt. Dit zou kunnen gebeuren uit gemakzucht of door plaatsgebrek en is een vorm van misbehandeling.

In verband met preventie van ouderen mis(be)handeling hebben de directeur en de medewerkers ook bijzondere aandacht voor:

- **voeding:** Het is onaanvaardbaar dat men bij een bewoner een maaltijd die onaanvaardbaar is, wegneemt omdat de persoon niet zelfstandig kan eten. Tijdens de maaltijden zal men zoveel mogelijk vrijwilligers inschakelen. Het tijdstip van de maaltijd is ook belangrijk voor een evenwichtig dag en nachtritme.
- **medicatie:** In het WZC nemen 50% van de bewoners 10 verschillende medicaties. Men moet het juiste schema volgen. Medicatieverbruik is één van de kwaliteitsindicatoren.
- **voldoende buitenlucht:** Even buiten zijn, iedereen geniet ervan. Ook hier zijn vrijwilligers meer dan welkom.
- **(goedbedoelde) betutteling en te weinig inspraak...**
- **incontinentiebeleid:** Heeft de persoon "incoverband" nodig? Geeft men voldoende en accurate aandacht aan de signalen van de bewoner? De hoofdverpleegkundige neemt steekproeven van de belastingstijden, zoals de inspectie adviseert.
- **tilbeleid:** Door het gebruiken van aangeleerde tiltechnieken kunnen kneuzingen vermeden worden.
- **fixatiebeleid:** Het fixatieteam streeft ernaar de individuele bewoner zoveel mogelijk vrijheid te geven, samen met de nodige bescherming. De mobiliteit van iedere bewoner dient aangemoedigd te worden zonder risico's te nemen. Is het achterover kantelen van de rolstoel, zodat de zorgafhankelijke persoon zich niet alleen kan verplaatsen, ook fixatie?

Naar een onderhoud met de heer Marc Vanryckeghem

Rita De Groot,
Red. SOROP'news

Dans certaines maisons de retraite, le résident est considéré chez « lui » dans le studio qu'il occupe... Son espace de vie est privé dès son entrée il reçoit une clef de « son studio »... Les petits appartements pour couples y sont gérés de la même manière.

Dans cette même résidence les pensionnaires peuvent se rendre visite, prendre le thé ensemble, chaque studio ayant en plus des sanitaires privés, un coin cuisine et une véranda avec vue sur le parc...

Mais est ce que l'intimité est respectée quand on sait que le personnel a un double de la clef afin de pouvoir entrer le matin pour déposer le petit-déjeuner, pour assurer les soins nécessaires, pour venir en aide en cas de besoin...

Voici la réflexion d'une fille dont la mère de 92 ans est en institution. Cette mère n'a pas encore renoncé à la coquetterie, à plaire... et sachez qu'elle apprécie les compliments du personnel... et ceux de certains messieurs qu'elle qualifie de charmants...

CCI

témoignage

Le Cœur n'a pas de rides

Amour et sexualité au pays des seniors

Dans les maisons de retraite, les relations amoureuses et sexuelles entre personnes âgées sont encore taboues et mal perçues, tant par le personnel que par les familles.

Et pourtant, de plus en plus d'idylles tardives voient le jour dans les institutions et bousculent ainsi l'image stéréotypée de la vieillesse, davantage associée à la dépendance qu'aux plaisirs de l'amour.

Si de très belles histoires d'amour voient le jour, ce n'est jamais simple. Les couples se heurtent aux réticences du personnel soignant, qui trop souvent pense qu'amour et sexualité n'ont pas leur place en maison de retraite mais aussi à l'opposition des familles, celles-ci s'inquiétant d'une perte d'héritage ou ayant du mal à accepter que leurs parents aient encore une vie sexuelle ou sentimentale. Certaines institutions sont assignées en justice par des familles pour avoir laissé se nouer des relations, les interpellant sur la question d'une demande d'autorisation préalable auprès des enfants en cas de relations.

On observe également une résistance de la part des institutions, la sexualité des résidents n'étant pas un sujet officiel. Si les bruits de couloir et les réunions en font état, règlement interne et livrets d'accueil abordent rarement le sujet, indique Hélène Milano, réalisatrice du documentaire « Nos amours de vieillesse ». Mme Milano a d'ailleurs éprouvé des difficultés à trouver des endroits acceptant le tournage, car elle donnait la parole aux couples en maison de repos.

« Pourquoi y aurait-il un monde des adultes où la sexualité serait autorisée et un monde des

âgés où elle serait interdite ? » Une étude américaine portant sur des hommes et femmes entre 80 et 102 ans indique que 63 % des hommes et 30 % des femmes reconnaissent avoir encore des rapports sexuels tandis que 82 % des hommes et 64 % des femmes parlent plutôt de rapports de tendresse.

Pourtant, les contraintes d'organisation et de sécurité en maisons de retraite permettent difficilement une relation épanouie. Avec de petites chambres équipées de lits « une place » souvent médicalisés, pas de clef de chambre, des portes grandes ouvertes pour la sécurité, les couples ont du mal à trouver un peu d'intimité. Les amants préfèrent alors roucouler dans les parties communes, au risque de choquer leur entourage.

Il est dès lors nécessaire de mener au sein des institutions une réflexion profonde quant au respect de la liberté d'aimer et de l'intimité qui en découle.

Le sujet est encore plus complexe lorsque des histoires d'amour impliquent des personnes atteintes d'une maladie du type Alzheimer. La difficulté est de s'assurer du libre consentement tout en gardant à l'esprit que la maladie n'empêche pas d'avoir droit à une vie affective et sexuelle.

Rappelons que l'Organisation Mondiale de la Santé reconnaît la sexualité comme un droit, un aspect central de l'être humain tout au long de sa vie.

Bruna Sassi,
Réd. SOROP'news

"Ouderen mishandeling is een schending van de mensenrechten en een significante oorzaak van verwonding, ziekte, productiviteitsverlies, isolatie en wanhoop. Ouderen mishandeling onder ogen zien en terugdringen vergt een multisectorale en multidisciplinaire aanpak" (WHO, 2002)

WeDO werkt eraan.

Het Europees project 'European Partnership for the wellbeing and dignity of older people', het WeDO-project, gecoördineerd door het AGE Platform Europe, heeft als doelstelling: welzijn en waardigheid van kwetsbare ouderen bevorderen en ouderenmis(be)handeling voorkomen.

Twaalf Europese landen zijn erbij betrokken: Oostenrijk, België, Tsjechische Republiek, Finland, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Ierland, Italië, Nederland, Slovenië en Zweden.

Voor België is de nationale coördinator Liesbeth De Donder (Vrije Universiteit Brussel). Het WeDO-project begon op 1 december 2010 en wordt met "WeDO2" verder gezet tot 2015.

[www. WeDo-partnership.eu](http://www.WeDo-partnership.eu)

Rita De Groot, Red. SOROP'news

La maltraitance dans la maladie d'Alzheimer

Il faut savoir identifier l'acte de maltraitance car il est rarement le résultat d'une volonté dé-libérée de nuire et n'est pas souvent intentionnel mais plutôt le résultat d'un épuisement, de l'ignorance, de l'évolution de la ma-ladie ou d'un sous-effectif dans le cadre d'une institution.

La maltraitance peut être liée à plu-sieurs facteurs: à l'individu maltraitant, à la victime elle-même, à l'institution et au contexte familial.

Dans la maladie d'Alzheimer, plu-sieurs facteurs amènent à la maltrai-tance:

- **La perte de l'image:** ce n'est plus le/la même; nous ne parta-geons plus; il/elle le fait exprès; c'est bien fait, la nature se venge; etc.
- **Troubles du comportement:** conduite consi-dérée comme inadéquate par l'environne-ment familial et/ou social.
- **Élément majeur: l'agressivité:** presque toujours prise au premier degré, sans analyse alors que presque toujours réactionnelle.
- **Facteurs de risque au domicile:** habitat inadapté ou géographiquement isolé; patient socialement isolé; liens affectifs étouffants ou à l'inverse inexistant; patient soumis à une sur- ou sous-stimulation cognitive; me-sures de protection incomplètes.

Selon le Centre d'Aide aux Personnes Âgées Maltraitées (CAPAM), la maltraitance en institution se manifeste essentiellement par une **négligence à l'égard des patients**.

Un personnel trop restreint et/ou mal formé aux spécificités de la prise en charge des patients Alzheimer explique en partie ces formes de sévices. S'occuper d'une personne souffrant de cette maladie requiert une attention parti-culière et une patience à toute épreuve.

La maltraitance se montre de façon visible par l'abus de moyens de contention et l'adminis-tration de médicaments « calmantes ».

Parfois, les repas sont expédiés alors qu'il faut du temps pour faire manger un malade. Même

chose avec la toilette. Parfois certains membres du personnel placent des couches systémati-quement aux malades, y compris sur ceux qui ne sont pas incontinents et ce uniquement

pour ne pas avoir à les amener un par un aux toilettes. A ces soins bâ-clés peut s'ajouter une attitude mé-prisante que le manque d'employés ne saurait justifier.

Il arrive que le personnel, lorsqu'il est excédé, insulte le malade ou emploie un tutoiement intempestif à son égard.

Certains signes doivent alerter. Les traces de bleus sur le corps, un sur-saut dès que l'on a un geste brusque...

En conclusion: l'asbl Alzheimer Bel-gique a été fondée en 1985 pour venir en aide aux malades et leur famille. Les activités de l'association sont principalement centrées sur le maintien de la qualité de vie le plus longtemps possible.

Une permanence téléphonique est assurée 24h/24 et 7j/7 au n° 02/428 28 19.

Marguerite Mormal,
Club SI Bruxelles-Sablon
Présidente asbl Alzheimer Belgique

Ouvrons nos yeux, ouvrons nos cœurs - Témoignage d'une infirmière...

« Le vieillard qui survit dans un cagibi et qui ne mange que quand son fils alcoolique et dépressif ne l'oublie pas... »

Une dame arrivée en soins palliatifs, d'une maigreur à faire peur, qui ne mange plus depuis des mois aux dires de sa belle-fille, tout simplement parce que, atteinte d'Alzheimer, elle ne mange que si on l'aide...

Ces cris dans le home lancés par certaines soignantes... « tu as encore mangé comme un cochon... » ou « tu as encore mis du... Partout! »

Humiliations, indifférence parfois même des coups! Oui il nous faut ouvrir les yeux et réagir: la personne âgée n'est pas un en-fant... c'est une personne adulte.

Il n'y a pas toujours maltraitance. Nous, Sorops, avons un grand rôle à jouer: notre façon d'être à l'écoute dans le respect et l'empathie vis-à-vis de la personne âgée, est le meilleur exemple que nous puissions donner aux plus jeunes.

De nombreuses personnes âgées, seules dans les homes, espèrent toujours une hypothétique visite... Beaucoup de homes acceptent l'aide de volontaires pour aider les personnes qui ont des difficultés à se nourrir.

Même s'il n'y a plus de contact verbal, un regard tendre, une main chaleureuse, une voix joyeuse revitaliseront une personne même démente.

Petite anecdote avec Fanny de 4 ans (petite fille d'Annick):

Je donnais un cours de gym à des personnes en chaise roulante dans un home de la région. Une dame ne bougeait pas, gardait les yeux dans la vague. J'avais tenté de la stimuler en essayant de capter son regard. Ce fut sans succès. Fanny s'est approchée d'elle et lui a demandé doucement: « Madame tu es triste, je peux venir sur tes genoux? » Miracle: la dame l'a regardée et lui a souri. J'ai installé Fanny, son pouce en bouche avec son doudou, sur les genoux de la dame... elle s'est mise à caresser doucement la petite fille... »

Annick Lallemand, Club SI ARLON

témoignage

Eenzaamheid in verzorgingstehuizen

Bezoek een eenzame bejaarde

Groot was mijn verwondering toen, na enkele wekelijkse bezoeken aan een oudere dame in een verzorgingshuis, iemand mij vroeg of ik haar ook wel eens kwam bezoeken. Bij nadere navraag, observatie en 'n beetje opzoekwerk bleek dat, ondanks de zorg, de vriendelijkheid of het lekker eten, het probleem van isolement in een verzorgingshuis door ongeveer 40 % van de bewoners ervaren wordt en dat evenveel bewoners zich eenzaam voelen.

Onze individualiseringstrend is één van de belangrijke oorzaken van eenzaamheid, zelfs in een verzorgingshuis. Een tweede element bij het ontstaan van eenzaamheid is, volgens Mevr De Jong-Gierveld (NL), de persoonlijkheid. Mensen met een negatief zelfbeeld voelen zich eenzamer dan mensen die positiever over zichzelf denken. Het risico van vereenzaming bij hoog bejaarden vergroot ook naargelang de omstandigheden, waarbij het verlaten van hun eigen woning en de opname in een verzorgingshuis een enorme uitdaging is.

Nog andere risicofactoren zijn het verlies van relaties, de afwezigheid van sociale contacten (het is bekend dat bewoners niet veel contact

hebben met elkaar), weinig activiteiten, een sombere kijk naar de toekomst, verveling en de gezondheidsbeleving.

Worden ouderen in een "buitenspelpositie" gedwongen? De oudere wil betrokken blijven bij het maatschappelijk gebeuren, maar in onze samenleving is dat moeilijk te realiseren en, met de beste bedoelingen, wordt de oudere min of meer gedwongen van zijn "verdiende rust" te genieten. Anderzijds gaan ouderen meestal op zoek naar een zekere rust en trekken zich tevreden terug in een tehuis of seniorie. Maar de opname in een verzorgingshuis heeft niet altijd een positief effect: minder zelfstandigheid, minder mogelijkheden, minder bezoeken, andere levensstijl, moeilijke omgang met anderen, gebrek aan privacy en autonomie, verandering van dagritme, afhankelijkheid van diensten en personeel, een prikkelarme omgeving, gebrek aan zinvolle bezigheden, gevoel van opsluiting, zelfs in een "chique" omgeving, totaal andere levensregels, gemis aan intimiteit. Daar bovenop komt het gevoel van "definitief afscheid nemen" en loslaten: het huis en tuin, de meubels, de vertrouwde omgeving en al de herinneringen die ermee gepaard gaan.

Het gevoel van eenzaamheid is een subjectief beleven dat niet door bezoekers kan opgeheven worden. Maar toch! In elke situatie moet men kijken welke bijdrage door de bezoeker kan geleverd worden om de bejaarde zo goed mogelijk tegemoet te kunnen komen, zodat hij/zij aanvaardt dat het verzorgingshuis nu definitief zijn/haar leven is. Ouderen en bezoekers kunnen samen op zoek gaan naar een "gelukkige" tevredenheid in plaats van de eerder gelaten tevredenheid (Ik kan dit niet meer alleen! Ik moet me erbij neerleggen!) waarmee velen te kampen hebben.

Bron:

www.FedOS.be & www.kontaktbejaarden.be

Anne-Marie Van Ongevalle,
Red. SOROP'news

Avec l'âge, les inégalités sociales se creusent. La pension légale est trop faible (en moyenne 1230 euros par mois)... Et ceux qui n'ont pas eu la possibilité de se constituer une pension complémentaire peuvent avoir à faire face aux dépenses qui augmentent quand on vieillit: soins de santé, aménagement de logement ou entrée en maison de repos.

En Belgique, 1 senior sur cinq vit avec moins de 1 000 euros par mois, soit sous le seuil de la pauvreté. Beaucoup de seniors doivent se priver de médicaments, d'appareils auditifs, de prothèse dentaire, voire se rationner sur les dépenses alimentaires...

Bien des raisons expliquent pourquoi les femmes âgées sont particulièrement touchées par la pauvreté. Les femmes participent au marché du

travail différemment des hommes (moins d'heures et emplois moins rémunérateurs). De plus, les femmes ont la responsabilité première de l'accouchement, de l'éducation des enfants et du travail ménager non rémunéré. Ces facteurs désavantagent les femmes dans un régime de retraite qui repose sur le revenu gagné sur le marché du travail. Aussi, comme les femmes ont une plus longue espérance de vie, elles survivent souvent à leur mari et perdent l'effet financier protecteur que leur offrait la vie en couple.

Cette situation devrait toucher davantage les politiques. Nous sommes tous des seniors en puissance... et le nombre est en constante augmentation. Le nombre de plus de 60 ans de 24 % de la population en 2010 passera à 31 % en 2030 et 35 % en 2050...

Pour faire face à ce défi, l'Union Européenne préconise l'allongement de la carrière professionnelle...

En Belgique,

1 senior sur 5 vit dans la pauvreté

Au sein de l'UE, l'ASBL «AGE Platform» est un réseau européen regroupant 167 organisations de personnes âgées de 50 ans et plus.

AGE Platform a pour vocation de faire connaître et de promouvoir les intérêts des 150 millions de seniors que compte l'UE et de sensibiliser les décideurs politiques aux questions qui les préoccupent le plus: l'emploi des travailleurs âgés, la protection sociale, la santé, la maltraitance, la solidarité entre les générations, l'accessibilité aux transports publics... etc.

Permettre à chacun(e) de vivre dans la dignité jusqu'au bout de sa vie, c'est un choix politique, un choix de société.

Eliane Autphenne & Claudine Goffette,
Réd. SOROP'news

Les personnes âgées

peuvent encore mener
une vie normale!

Co-Housing voor ouderen

De maatschappij staat voor de serieuze uitdaging om een duurzaam woonbeleid te ontwikkelen voor een stijgend aantal ouderen. In hun woonloopbaan zoeken veel ouderen naar een aangepaste woonvorm. Bijvoorbeeld als hun partner komt te overlijden. Steeds meer ouderen zoeken naar een oplossing om hun (te grote) huis te verlaten, zonder dat ze naar een verzorgingshuis moeten. Ze willen hun volledige zelfstandigheid behouden, zonder dat dit tot vereenzaming leidt. Veel ouderen hebben helemaal nog geen behoefte aan een woonvorm met geïntegreerde zorg. Ze kunnen nog lange tijd perfect voor zichzelf zorgen, maar wensen tegelijkertijd te genieten van het sociale contact, het veilige gevoel en het kostenbesparende

aspect dat co-housing met zich meebrengt.

Eigen aan cohousing is dat er naast de privé-woonst een uitgebreid aanbod is aan gemeenschappelijke voorzieningen. Een cohousinggemeenschap bestaat uit meerdere families of alleenstaanden, die elk hun eigen huis of appartement bewonen, maar daarnaast gemeenschappelijke delen gebruiken en beheren.

In verschillende westerse landen is groepswonen nu al een volwaardig alternatief. In Denemarken is cohousing een woonvorm die sinds het begin van de jaren '80 door de overheid mee wordt gefinancierd. In Nederland is centraal wonen sinds de jaren '80 een weliswaar experimentele,

maar zeker ingeburgerde formule die ondersteund wordt door de overheid.

België kampt nog met diverse knelpunten. De pijnpunten liggen op maatschappelijk, stedenbouwkundig, financieel, fiscaal en legaal vlak. Meer hierover op :

<http://www.vlaamsparlement.be/vp/informatie/pi/informatiedossiers/wonenenzorg/3601.pdf>

'Onbekend is onbemind'. Wij proberen alvast ons steentje bij te dragen door dit nieuwe concept onder de aandacht van onze lezers te brengen.

Simone Baeyens,
Red. SOROP'news

Kangoeroewonen: samen wonen en toch apart! in de zorg voor de ander, jezelf blijven zien...

Kangoeroewonen kan beschouwd worden als een overkoepelende vorm van duowonen, zorgwonen of duplexwonen. Elke woonvorm heeft zijn eigen identiteit maar het achterliggende concept is bij allen hetzelfde: twee partijen of gezinnen wonen samen en toch apart. Jong en oud kunnen elkaar wederzijdse diensten bewijzen.

In theorie een prachtig initiatief. Toch ondervinden veel kandidaten moeilijkheden bij het realiseren van het project omdat er naast de praktische organisatie ook een aantal juridische en fiscale aspecten de kop opsteken. Een degelijk onderzoek vooraf is dus onontbeerlijk.

Toch is het niet onmogelijk! Sinds kort is op Vlaams niveau het concept van zorgwonen toegevoegd aan de "Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening". Geen sluitende oplossing voor alle kangoeroewoningen, maar het vergemakkelijkt wel een aantal situaties. Uit studies blijkt dat naast alle comfortwensen, het Behoud van Pri-

vacy de meest beslissende factor is om samen aan het project te beginnen.

Ongeveer 20 jaar terug zag ik deze woonvormen in Californië: jong en oud kochten een stuk grond, bouwden, en naargelang de behoeften, kwamen er studenten, jonge koppels of ouderen bij. Het idee sprak me erg aan en **ik was er steevast van overtuigd dat daar iets mee kon gedaan worden.**

Als psychiatisch verpleegkundige zie ik zorgen bij jonggehuwden, oude mensen, ouderen die voor hun partner willen zorgen en de last die daarmee gepaard gaat. En ik zie ook professionals die vanuit hun vak willen helpen. Maar door de "vakbril" is het vaak juist lastiger om dichterbij het begrip van de problematiek aan te sluiten.

En dus besloot ik: We maken er werk van, samen met onze familie!

Het geluk zat ons mee, mijn ouders hadden

een woning met uitbreidingsmogelijkheden. Samen wonen is een samenspel dat om goede afspraken vraagt. Diverse scenario's passeerden de revue vóór er een overeenkomst tot stand kwam, waarin belofte voor wederzijds respect en zorg voor elkaar werd bezegeld, ook in geval van wijzigende omstandigheden doorheen de tijd.

We hebben ondervonden dat het een hele puzzel was, maar het is zeker de moeite waard geweest. Nu, 30 jaar later, ligt mijn focus en mijn hart nog steeds bij deze woonvorm en ik durf te zeggen:

"laat ons kijken naar een samenleving die 'verzilvert' in plaats van 'vergrijsd'!"

Anne-Mie Mels, psychiatisch verpleegster
Club SI Land van Waas

Simone Baeyens,
Red. SOROP'news

Animation intergénérationnelle

«Vieillir ensemble, ce n'est pas ajouter des années à la vie mais de la vie aux années»

L'évolution de notre mode de vie, de nos mentalités a pour conséquence une séparation évidente des générations: les adultes au travail, les enfants dans les crèches, les personnes âgées dans les institutions...

Dans nos pays, on assiste d'une part à un vieillissement de la population, et d'autre part à une perte d'utilité sociale de cette génération qui va jusqu'à la dépendance lors du grand âge.

Petit à petit un fossé se creuse entre les générations, d'une part les aînés, d'autre part les jeunes enfants et adolescents. Ces générations qui ne se connaissent plus ou peu engendrent des problèmes de communication et une attitude individualiste générale.

L'année 1993, année européenne des personnes âgées et de la solidarité entre les générations fut le point de départ de la création de l'asbl «AG'Y SONT».

Ses objectifs :

- Recréer des liens de solidarité, d'échanges entre les générations.
- Mettre en valeur les richesses et spécificités de chaque catégorie d'âge, les faire partager.
- Promouvoir une éducation au dialogue, à l'entraide, à la solidarité, au respect.

- Transformer l'image parfois négative de la vieillesse, revaloriser la personne vieillissante via les réseaux sociaux et lui permettre de (re)prendre un rôle actif dans la société.
- Sensibiliser à la nécessité de mettre en œuvre des programmes intergénérationnels qui pourraient contribuer à la résolution de certains problèmes de société.
- Lutter contre l'exclusion des plus âgés en général.

Témoignage de Julien, stagiaire - éducateur spécialisé sur le comportement enfants/personnes âgées en institution :

Dites-nous comment se déroulent les animations ?

« Les animations ont toujours lieu entre des enfants d'une école maternelle, primaire ou secondaire et les résidents d'un home. Un travail de sensibilisation dans les classes aborde le vieillissement,

le type de relation que les enfants ont avec les personnes âgées de leur entourage etc.

Ensuite, une première rencontre ou les enfants se déplacent jusqu'au home leur permet de rencontrer les résident(e)s. Ces premiers contacts s'effectuent via des jeux de connaissance ».

Le contact enfants-personnes âgées se passe-t-il bien ?

« Oui, c'est formidable de voir à quel point les enfants et les résidents s'entendent rapidement ! Ils s'approprient mutuellement et, très vite, deviennent complices. Ils rient et chantent ensemble, et insensiblement créent une nouvelle génération : une génération intergénérationnelle et interculturelle ».

Que retirez-vous de ce stage ?

« Mon stage chez AG'Y SONT m'a démontré qu'il ne tient qu'à nous de briser les préjugés ou certains stéréotypes qui entourent le monde de la personne âgée et qu'il est possible de s'amuser avec ces personnes d'une façon différente qu'en tricotant ou en jouant aux cartes. Travailler avec les personnes âgées: c'est apprendre, partager et s'enrichir ».

http://agysont.be/logo_grand.jpg

Claudine Goffette et Eliane Autphenne,
Réd. SOROP'news

À tout âge... le plaisir d'apprendre...

L'Association Francophone des Universités Tous Âges de Belgique (AFUTAB) s'inscrit dans la perspective européenne de l'apprentissage tout au long de la vie. Elle a pour objectifs le développement des universités tous âges francophones belges et la coordination de leurs activités dans le respect de leur autonomie.

L'AFUTAB est reconnue par le Ministère de la Fédération Wallonie-Bruxelles pour ses rencontres, ses activités d'éducation et de service à la communauté, à destination d'un large public et principalement des adultes et des aînés.

Les Universités (Université du 3ème Âge, inter-âges, des Aînés, du Temps Disponible ou du Temps Libre), de la Belgique francophone sont ou bien associées à des Universités existantes, ou bien accueillent des conférenciers de niveau universitaire.

L'AFUTAB regroupe ainsi diverses institutions, tant en zones urbaines que rurales, pour assurer l'éducation permanente.

Michèle Quinet-Le Docte, Réd. SOROP'news

Conseil consultatif communal des aînés (CCCA)

Circulaire du 23 juin 2006

Sans avoir force de loi... La mise sur pied d'un **CCCA** dans les communes wallonnes, répond à plusieurs objectifs servant l'intérêt général.

Le conseil consultatif communal des aînés a pour mandat de faire connaître, comprendre et prendre en compte les préoccupations, aspirations et droits des aînés résidant sur le territoire de la commune, en vue d'améliorer leur qualité de vie et d'assurer une meilleure harmonie sociale.

Michèle Quinet-Le Docte,
Réd. SOROP'news

Visite, promenade... avec des bénévoles...

À Bruxelles et en Wallonie, HESTIA est un projet mené par des volontaires formées par la Croix-Rouge de Belgique pour assurer une présence hebdomadaire auprès des personnes âgées avec comme objectifs spécifiques de :

- Favoriser l'autonomie des personnes visitées et participer à leur bien-être;
- Améliorer la qualité de vie sociale et relationnelle des personnes isolées à domicile;
- Offrir un service complémentaire des professionnels de l'aide et du soutien à domicile.

Concrètement Hestia c'est... bavarder avec les personnes, les écouter sans les juger, les valoriser dans leurs capacités, favoriser leur autonomie, échanger des points de vue, leur permettre de sortir, d'aller se promener.

Michèle Quinet-Le Docte,
Réd. SOROP'news

SI Veurne-Westhoek helpt Syrische weeskinderen !

De tv-actie "Syrië" bracht teleurstellend weinig op. Zijn we immuun geworden voor de veelvuldige confrontaties met de afschuwelijke beelden of leven we in een wereld waarin zoveel mensen steun nodig hebben dat we ons doneergedrag moeten beperken?

De leden van club SI Veurne-Westhoek vroegen het zich af en beslisten om zelf de touwtjes in handen te nemen. Dat alles zich afspeelt "ver van ons bed" was voor hen geen reden om niet te ageren.

Dankzij de goede verstandhouding met de verantwoordelijken van het Brussels diensten-centrum "Het Anker", Bart Vanderstraeten en Damienne D'heygers kwam de club in contact met SHAM, SYRIA HUMANITARIAN AID MISSION.

Door een gunstige samenloop van omstandigheden kon de club beslag leggen op een 120-tal bedjes die afkomstig waren van een vakantiehuis dat zijn deuren sloot en daardoor hadden ze de opportuniteit om deze bedjes te schenken aan een Syrisch weeshuis.

Met veel hulp van Soropvrienden uit eigen regio en allochtonen in Vilvoorde die spontaan hulp aanboden, zijn ze er in geslaagd deze immense verhuisklus tussen Veurne en Vilvoorde te klaren. 120 weesjes zijn nu verzekerd van een lekker bedje met matrasje, hoofdkussen en warm dekentje.

Met de wijze woorden van Damienne " ... dit is niet het einde van een verhaal, maar het begin... » hopen de leden andere Soropclubs te motiveren om hen te helpen de overige 180 weesjes die in het weeshuis vertoeven eveneens in dit comfort te kunnen voorzien.

De leden danken allen die dit initiatief gesteund hebben en die dit zware werk voor hen draagbaar hebben gemaakt!

"We weten weer waarom we Sorooptimisten zijn..."

De leden van Club SI Veurne-Westhoek.

Met dank aan de club voor inzending van dit artikel.

Simone Baeyens,
Red. SOROP'news

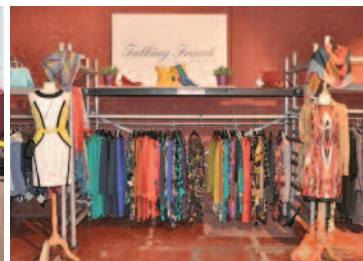
16 NOVEMBER 2013
ZAAL VOORUIT BOECHOUT
SINT DAVIDPLEIN 17

10U - 17U
KLEDING & STOFFENEVENT
TWEEDHANDS EN NIEUWE MERKKLEDIJ,
COLLECTIES EN ACCESSOIRES VAN VORIGE SEIZOENEN
TALKING FRENCH - LES CORDES...
KAPVERKLEEDING DOBBRO
KLEDING EN INTERIEURSTOFFEN
DOORLOPEND GRATIS PINEN EN RETOUCHES,
HOUTE SHOWS, GIFTWESHOEVE VOOR KINDEREN

20.30U
MODEVEILING
EXCLUSIEVE KLEDING EN ACCESSOIRES
VAN BELGISCHE MODEONTWERPERS
VEILING MET DEVEL, SHOW EN MUSEE
HET AANTAL BILDELAATSEN IS BEPERKT
RESERVEER SNEL, 10€ PER PLAATS
INFO, VEILINGGEGEVINGEN EN RESERVEERTE
OP WWW.PRETACHANGER.BE

ANN ONSEMELEMEESTER
A.E. Vanderveer BROS VAN HOUTEN
RAJ' SIMONS WALTER VAN
DIERENHOOGHE Minkie Minkie
BRUNO PETERS Tim Van Dierbergen
PATRICIALE DI ADOLFEN JESTER CASE
DIJK VAN SAENIE TIM TROENEN
ANNA REYER DOOR NATAN

WWW.PRETACHANGER.BE

Prêt à changer kleding en stoffenevent 16 november 2013!

Club SI Lier "De Zilveren Knoop"

Reeds 3 maal organiseerde Soropclub Lier met groot succes een modeshow. Toch zochten we nu naar een andere formule die meer kaderde in de huidige spirit van hernieuwbaar, vintage en trendy naai ateliers. Het werd een event met betere kledij, mooie stoffen, een retouche atelier ter plaatse, een prachtig aanbod van juwelen, een stockverkoop van kinderkledij en een veiling van unieke stukken van bekende modeontwerpers. Dit pilootproject werd een gigantische uitdaging.

Wat de Pac (Prêt à changer) zo uniek maakte is de samenwerking met het team van de Emiliushoeve, een zorgboerderij die we reeds enkele jaren steunen. De hulpboeren en -boerinnen van de hoeve hielpen met het flyeren, het transport, het inrichten van de zaal en de organisatie van de veiling. Het was erg leuk om met Saskia en de haren samen te werken. De opbrengst van deze activiteit gaat integraal

naar de Emiliushoeve te Bevel, een zorgboerderij met dagwerking waar mensen met een mentale beperking dagelijks komen meewerken.

Er wordt niet uitgegaan van de beperking, maar juist van de kwaliteiten die ieder mens te bieden heeft. Samen zoeken ze binnen de werkerreinen op de hoeve in welk gebied hun kwaliteiten tot recht kunnen komen en wordt er werk op maat aangeboden. Op de hoeve zijn o.a. koeien, varkens, geiten, schapen, kippen en paardjes. De hoeve beschikt over een weiland en een moestuin en men doet aan akkerbouw. Ook de gezellige boerenkeuken van de hoeve is een belangrijk werkgebied.

De mensen die hier werken evolueren vaak zo sterk, dat bijna iedereen ook 1 of 2 dagen in de week een werksituatie heeft buiten de Emiliushoeve, in het reguliere arbeidsgebeuren. Naast een enthousiaste werkplaats, is de hoeve

ook een ontvangstplaats in de vorm van gezellige doe-mee-dagen met dieren voor kinderen en jongeren met een meervoudige beperking. Het welslagen van dit project danken we aan het teamwerk en de vriendschap onder de Sorop-leden, die door de professionele aanpak zich ontplooiden tot "communication consultants, sales managers, account officers, ict managers en general directors"!

Op de dag van het Pac was de sfeer super door de catering, de modedefilés van Magaly van de opleiding 'mode Cynta' en Milk en Minck van de mode academie van Antwerpen, een ontwerphoekje voor de kindjes en een make-up studio.

Om 17 u werd de bijzonder geslaagde verkoop gesloten en begon de veiling met een catwalk. De avond startte met een optreden van het percussieteam van de Emiliushoeve en het Condos ensemble was de afsluiter van de veiling. Met een opbrengst van meer dan 40.000 € hebben we geschiedenis geschreven. Dit gaf een boost voor het samenhorigheidsgevoel van onze club, iedereen is enorm trots op deze realisatie.

De persconferentie en overhandiging van het bedrag bestemd voor de aankoop van landbouwgrond voor de hoeve is voorzien op 24 april op de Emiliushoeve te Bevel.

De drie Antwerpse Soroptimistclubs helpen de Stichting MIMI bij de inrichting van een welzijnscentrum binnen de afdeling oncologie van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen

Na UZ Gasthuisberg, UCL St. Luc, het St.-Michel ziekenhuis en het St.-Elisabeth ziekenhuis in Brussel heeft de Stichting MIMI in december 2013 in het UZ Antwerpen een vijfde welzijnscentrum opgericht. Alle volwassen oncologische patiënten kunnen hier gratis en individueel genieten van psychologische ondersteuning en esthetische gelaats- en huidverzorging.

De inrichting van het gloednieuwe welzijnscentrum werd gerealiseerd met de steun van Soroptimist Club Antwerpen, Club De Zes Rozen en Club Anthos. *Op gezamenlijk initiatief van de toenmalige voorzitters Rosemy Costers, Edda Seifert en Kati Destrijcker werd in 2010 voor het eerst een golftornooi ingericht onder de naam "Golf van Solidariteit" voor de Stichting MIMI.*

Met veel enthousiasme, gebundelde krachten en sterke sponsoring werd dit tornooi in 2011 opnieuw georganiseerd op het parcours van Rinkven Golf & Country Club in 's Gravenwezel.

Hierdoor kon een bedrag van 18.000 EUR worden geschonken aan de Stichting MIMI.

In het UZA zijn in het daghospitaal oncologie drie lokalen gerenoveerd en volledig ingericht: een vertrek voor schoonheidszorgen met kwaliteitsvol verzorgingsmateriaal, een rustige koffielounge met buitenterras voor kankerpatiënten en hun familie en een gesprekslokaal voor psychologische hulpverlening.

Door de gedempte verlichting, warme kleuren, natuurlijke materialen en *stijlvol meubilair* wordt gezorgd voor een rustgevende sfeer waarbij het *psychische* en fysische welzijn van de patiënten centraal staat.

De administratieve coördinator en de oncologiecoördinator werken nauw samen met de psychologe en schoonheidsspecialiste om het comfort van de patiënten verder te optimaliseren. Zowel patiënten in het dagziekenhuis als zij die voor langere duur zijn opgenomen kunnen van deze diensten gratis gebruik maken. Daardoor is deze zorgverlening ook toegankelijk voor personen die dit anders financieel

niet zouden kunnen dragen. *Op 7 februari 2014 brachten de toenmalige voorzitters samen met de huidige voorzitters van de Antwerpse Clubs een bezoek aan dit nieuw welzijnscentrum in het UZA waar zij met trots het resultaat van hun inspanningen hebben kunnen bekijken.*

Naar het verslag van Kati Destrijcker verschenen in omzendbrief van Club Antwerpen.

Liliane Schoepen,
Red. SOROP'news

Le club SI Bastogne aide une jeune fille à poursuivre ses études... A HEC au Mexique

Lors de notre dernière réunion, nous avons eu le plaisir d'accueillir Hélène BOZET, une étudiante que nous avons aidée financièrement lors de son séjour au Mexique. Hélène nous a fait une petite présentation de son année passée au Mexique dans le cadre de ses études en ingénierie de gestion :

- Le choix du Mexique : Hélène suit des cours d'Espagnol depuis la 5e année : elle désirait approfondir la connaissance et pratiquer cette langue, mais partir dans un pays plus « exotique » que l'Espagne.
- Le lieu où elle habitait et étudiait : Hélène se trouvait dans la ville de Monterrey (4 millions d'habitants) située au Nord du Mexique. Elle a étudié à l'Université de Monterrey, la plus grande du pays. Il s'agit d'une université fonctionnant sur le mode américain.

Les cours étaient très faciles, les classes petites (20 à 25 étudiants par classe), et les professeurs très flexibles.

- Ses voyages : en décembre, Hélène a eu un mois de congé ; elle en a profité pour voyager. Elle a visité Guanajuato (ville coloniale), Xilitla, la péninsule du Yucatan ainsi que San Antonio (au Texas).
- La culture : le Mexique est un pays où les traditions sont très diverses, les habitants sont très aimables, très croyants et très attachés à leur famille, où la notion du temps est différente de chez nous...

Hélène est revenue enchantée de cette expérience et nous a remercié pour notre aide.

Marie-Christine Crucifix,
Club SI Bastogne

"Als liefde pijn doet. Stop Partnergeweld!"

Op zaterdag 8 februari jl. organiseerde club SI Beersel een thema avond rond partnergeweld.

Niet meteen een thema om een ontspannende zaterdagavond door te brengen, zou je in eerste instantie denken maar de manier waarop de club dit sensibiliseringsproject onder de aandacht bracht getuigde van een delicate aanpak en uiterste professionaliteit.

Allereerst spraken Professor Dr Marleen Temmerman, gynaecologe, Hoofd Departement voor Reproductieve Gezondheidszorg & onderzoek van de WGO en Mevrouw Pascale Franck, Soroptimiste en provinciaal coördinator inzake geweld- en slachtofferbeleid, over partnergeweld en wat het precies inhoudt. Ze benaderden het probleem zowel vanuit de rol van het slachtoffer, de getuige, de dader als van een professionele hulpverlener. Na afloop kreeg het publiek volop kans vragen te stellen.

Na de "theoretische" introductie, confronteerde de Spaanse film "TE DOY MIS OJOS" (Neem mijn ogen) het publiek met de keiharde realiteit.

Deze film die talrijke awards en nominaties op zijn palmares had staan, kreeg terecht een lovende recensie van Luc Joris in de Morgen:

"Met *Te doy mis ojos* ('Neem mijn ogen') heeft de Spaanse cineast Iciar Bollain een intelligente en subtiele film gemaakt over een taboeonderwerp dat vaak nog altijd als een banaliteit afgeschilderd wordt: echtelijk geweld, of beter, de mishandeling van de vrouw door de mannelijke partner. Daarbij richt ze haar aandacht niet zozeer op het slachtoffer, maar op de drijfveren van de gewelddadige mannen".

<http://www.youtube.com/watch?v=YjeGKvg1gzU>

Simone Baeyens,
Red. SOROP'news

Soroptimist Eeklo-Meetjesland op tournee met de "4L-trofee" !

Bernard en zijn vriendin Manon, zijn echte Sorop-kids! Als deelnemers aan de 4L trophy vertrokken zij, gepakt en gezakt met allerlei schoolmateriaal, in convoi richting Marokko. Onze club sponsorde en we mochten mee (zie foto). Maar hoe groot of klein onze bijdrage voor technische, logistieke e.a. ondersteuning ook was, ze zal nooit kunnen opwegen tegen de onbetaalbare inzet en motivatie van deze jonge mensen! Hun initiatief kadert binnen een oriëntatiewedstrijd voor studenten tussen de 18 en 28 jaar met het doel schoolmateriaal voor kinderen in de armste streken van Marokko te bezorgen. Het is de grootste studentenraid in Europa met ongeveer 1500 teams, die in 10 dagen tijd een afstand van 6000 km afleggen. Snelheid is nooit het doel, maar oriëntatievermogen en navigatie zijn de belangrijkste elementen. Gewapend met een roadboek en kompas moeten ze zich een weg zien te vinden doorheen Frankrijk, Spanje en Marokko. Hartelijk dank aan Bernard en Manon om mee te mogen.

Op http://pharma4l.be/onewebmedia/Team%20876_definitief.pdf kun je hun dagelijkse voor- en tegenslagen volgen.

Bij verschijning van dit magazine zijn beide avonturiers intussen weer veilig en wel terug in Maldegem aangekomen. Mission accomplished! Van harte gefeliciteerd Bernard en Manon!

Simone Baeyens,
Red. SOROP'news

Stamceldonatie

1. Wat zijn stamcellen ?

Stamcellen zijn ongespecialiseerde of ongedifferentieerde cellen. Stamcellen kunnen zichzelf ontwikkelen tot cellen van een weefsel ofwel zichzelf onbeperkt vernieuwen zonder te differentiëren.

2. Mechanisme :

Een gedifferentieerde cel vermenigvuldigt zich niet. Wanneer een orgaan door ziekte of ongeval beschadigd raakt, kunnen gespecialiseerde lichaamscellen het dode of aangetaste weefsel niet vervangen. Stamcellen daarentegen kunnen praktisch onbeperkt dochtercellen vormen. Bij elke deling zal minstens één cel een nieuwe stamcel zijn, zodat het voortbestaan is verzekerd. De tweede dochtercel zal dan via een reeks delingsstappen tot specifieke celtypes leiden. Daarna valt het delen stil.

3. Soorten :

Er zijn embryonale stamcellen en volwassen stamcellen. Enkel volwassen stamcellen kunnen klinisch gebruikt worden. Er bestaan stamcellen van bloed, huid, hoornvlies, vet, lever en beenvlies.

4. Wat zijn bloedstamcellen :

Ze zijn multipotent, ze kunnen ontwikkelen tot meerdere celtypes in het bloed (witte en rode bloedcellen, bloedplaatjes). We kunnen ze vinden in het beenmerg, vooral in de holten van het bekken en borstbeen. Na toediening van groeifactoren worden ze gemobiliseerd naar het perifere bloed.

5. Behandeling met bloedstamcellen :

De bloedstamcel therapie wordt gebruikt voor patiënten met een bloedziekte en voor ziekten van het beenmerg. Eerst krijgt de patiënt een behandeling met chemotherapie en/of bestraling om de zieke kankercellen te vernietigen in het beenmerg. Hierna gebeurt de stamceltransplantatie. De patiënt krijgt de gezonde cellen van de donor. Dit verloopt zoals een bloedtransfusie. De stamcellen van de donor vinden dan

Een behandeling met stamcellen betekent voor sommige patiënten het verschil tussen leven en dood. Maar hoe werkt stamceldonatie eigenlijk ? En waarom zijn er zoveel donoren nodig ?

hun weg naar het beenmerg van de patiënt en maken dan nieuwe bloedcellen aan.

6. Wie is een stamcel donor ?

Een stamceldonor is een gezonde persoon die bereid is om stamcellen af te staan voor de behandeling van patiënten met bloedziekten. Hij of zij kan iemand van de familie zijn (één kans op vier tussen broers en zussen) of een niet-familiale identieke donor (kans 1/50.000).

Indien er binnen de familie geen geschikte donor gevonden wordt, is er voor deze patiënten een wereldwijd "stamcel donor register". Op dit ogenblik zijn er 22 miljoen donoren in dit wereldwijde bestand. In België tussen de 65-70.000. De kans om in België opgeroepen te worden na registratie als donor is 1/2000.

Er is dus een enorme nood aan stamcel donoren. U kunt zich gemakkelijk zelf inschrijven via www.stamceldonor.be.

Nadien wordt men opgeroepen voor de registratie.

Dit verloopt in 4 fasen:

- Registratiefase: dit gebeurt tijdens een infosessie. Hier zal men ook een medische vragenlijst invullen, een akkoord tekenen

alsook een bloedafname voor weefseltypering van HLA. Dit is het begin van een jarenlang engagement!

- De verfijningsfase: indien er ergens een "match" met een patiënt gevonden wordt, wenst het transplantatiecentrum de typering te verfijnen om zeker te zijn of de match volledig is.
- De verificatiefase: er is een volledige match gevonden tussen patiënt en donor. Het transplantatiecentrum is geïnteresseerd. Nu moet men de volledige typering herhalen en bevestigen.
- De donatiefase: nu is er een definitieve aanvraag van een transplantatieteam wereldwijd voor een patiënt met een volledige «match». De donor wordt 3 weken voor de afgifte datum uitgenodigd door een transplantatiecentrum in Vlaanderen. Na een grondig medisch onderzoek doet men ook een onderzoek van de aders van beide armen. Eén week voor de afgiftedatum krijgt de donor een stimulatie van de stamcellen door een spuitje met groeihormonen (2x per dag subcutaan). Dit kan soms gepaard gaan met wat spierpijn en een griepig gevoel. Op de zesde dag neemt men de stamcellen af, dit is ook de dag van de transplantatie. Hiervoor zijn er drie mogelijkheden: ofwel centrifuge (afereze) via de aders van beide armen van de donor,

ofwel via een katheter in hals of lies, ofwel via een beenmergpunctie in de heupkam. De twee laatste methoden zijn eerder uitzonderlijk maar de donor moet reeds bij de registratie akkoord gaan met dit scenario.

Het is wel belangrijk te vermelden dat men maar één maal donor kan zijn. Uitzondering wordt gemaakt voor familieleden van de donor. Soms is er een bijkomende donatie nodig bij een zelfde patiënt. Na de donatie is er nog een follow-up voorzien van de donor omwille van de toegevoegde groeifactoren. De laatste 11 jaar zijn er echter geen negatieve rapporten verschenen.

Voor de donatie zijn er geen kosten maar ook geen vergoeding voorzien voor de donor.

Bron: documentatie van het Rode Kruis Vlaanderen.

Dit artikel werd opgemaakt door Dr. Piet Delport en Dr. Bert Vanhaesebrouck, leden van Rotary Waasmunster-Durmeland en leden van de Orgaandonatiecommissie met club Soroptimist International Land van Waas (samenwerking bij het organiseren van de jaarlijkse informatiedag voor het secundair onderwijs van het Waasland, gestart in 2002 en waar tot op heden 11.000 leerlingen aanwezig zijn geweest).

p.6 - Welke rechten voor een bejaarde persoon?

In principe kan een bejaarde persoon evengoed een juridische daad vervullen als gelijk welk ander volwassen persoon op voorwaarde dat haar fysische en mentale bekwaamheid goed blijven. Zij kan ook het beheer van haar bezit aan een persoon van haar keus toevertrouwen en hem of haar een herroepbaar mandaat of een mandaat beperkt tot bepaalde handelingen geven. Maar indien de bejaarde mentaal onbekwaam wordt en het mandaat niet tijdig ingetrokken werd of indien geen enkele juridische maatregel getroffen werd dan kunnen de erfgenamen de voorbije akten niet betwisten. Er bestaan andere juridische middelen om een onbekwame persoon en haar bezit te beschermen.

Les 65+ ne sont plus un groupe homogène !

L'âge de la pension a été fixé à 65 ans par... le chancelier Bismarck. À cette époque, c'était la moyenne d'espérance de vie. Nous vivons plus longtemps et en 2030 un Américain sur 5 aura plus de 65 ans. Une étude américaine révèle que nous devrions faire la distinction entre les 65, les 75+ et les 85+. Selon cette même étude, les personnes les plus âgées ont davantage de chance de décéder de certains types de mort violente, en raison de leur isolement.

p.7 - Worden de bejaarden bekeken in functie van de cultuur van hun land?

In de West-Europese cultuur wordt de jeugdigheid, de schoonheid en het prestatievermogen van een persoon sterk gewaardeerd terwijl de status van de senior synoniem is van ziekte, nutteloosheid, armoede, aftakeling, depressie... In andere culturen zoals in Afrika wordt een bejaarde wegens zijn kennis en zijn ervaring die op traditie en mondelinge overlevering berusten, altijd met respect bekeken. Eveneens in Azië, waarschijnlijk beïnvloed door de waarden van de leer van Confucius, hebben de jongeren respect voor de hiërarchie, voor de ouderen, voor de gezamenlijke cultuur. De rol toegekend aan bejaarden wordt steeds gewaardeerd. Maar de socio-economische evolutie in de traditionele gemeenschappen brengen nieuwe vooruitstrevende waarden met zich mee die de contacten tussen de generaties grondig wijzigen. De industrialisatie van de productie van allerlei waren devalueert de sociale rol van de ouderen. De modernisering verandert de structuur en vooral de waarden, waaronder het respect voor de ouderen, in de traditionele gemeenschappen.

Contre la maltraitance en maison de repos.

Une série de mesures sont mises en œuvre contre la maltraitance dans la maison de soins du de Zwijndrecht: admettre un nombre important de bénévoles pour aider les personnes incapables de se nourrir, assurer que le patient prenne correctement tous ses médicaments, prévenir et soigner l'incontinence, assurer un maximum de mobilité et aussi de mouvement pour éviter les contusions etc.

p.8 - Liefde en seksualiteit bij senioren.

In rusthuizen zijn liefde- en seksuele relaties tussen bejaarden nog altijd taboe en door het verzorgend personeel of door familieleden slecht waargenomen. Nochtans, volgens de WGO is de seksualiteit bij de mens een levenslang recht. Een Amerikaanse studie toont aan dat 63% mannen en 30% vrouwen tussen de 80 en 102 jaar wel seksuele relaties hebben terwijl 82% mannen en 64% vrouwen eerder van liefdesrelaties spreken. Onze rusthuizen zijn tot nu toe niet ingericht om die relaties tussen bejaarden toe te staan en om hen een bepaalde privacy te verzekeren: geen sleutel op de kamerdeur en deuren die wijd openstaan voor de veiligheid. Het is dus nodig dat de rusthuizen dat probleem ernstig overwegen, de vrijheid om te beminnen eerbiedigen en de privacy verzekeren.

WEDO: pour la dignité et le bien-être des personnes âgées.

La Belgique est l'un des douze pays européens participant au projet européen WEDO, Well being and Dignity for Older People.

p.9 - De mishandeling van de patiënt in de ziekte van Alzheimer.

De VZW Alzheimer België werd in 1985 gesticht. Het doel van haar activiteiten is aan de zieke, een bepaalde levenskwaliteit zolang mogelijk te verzekeren. De verzorging van deze zieken, vraagt enorm veel geduld en een goede kennis van de specifieke eisen van deze ziekte. Zo kan het gebeuren dat de familiale omgeving of het verzorgend personeel in een instelling, bij gebrek aan kennis of als gevolg van fysische uitputting, een onaanpaste houding neemt en de patiënt verwaarloost of soms agressief behandelt. De mishandeling is zelden doelbewust.

p.10 - Contre la solitude dans les maisons de repos: une visite.

Quarante % des personnes dans les maisons de repos souffrent de solitude, due à l'individualisation de la vie, la personnalité, la perte de relations, l'absence de contacts sociaux, le peu d'activité physique. Certaines personnes apprécient le calme des maisons de repos, mais cela signifie aussi une perte d'indépendance et un isolement.

In België leeft 1 senior op 5 in de armoede.

1 senior op 5 krijgt een wettelijk pensioen van ongeveer 1230 € per maand. Indien hij of zij van geen bijkomend pensioen kan genieten dan moet hij/zij zich geneesmiddelen, gehoorapparaten, tandheelkundige prothesen en dergelijke ontszeggen en moet hij/zij de uitgaven voor voedingsmiddelen verminderen. Meer vrouwen dan mannen worden door de armoede getroffen omdat het berekeningssysteem voor het pensioen op het verworven inkomen tijdens de loopbaan, berust. Welnu, voor hetzelfde werk worden vrouwen minder betaald dan mannen. Ook brengen zij de kinderen ter wereld, bekommen zij zich om de opvoeding van die kinderen en verzekeren zij, onbezoldigd, huishoudelijke taken waardoor zij minder werkuren

op de arbeidsmarkt kunnen presteren met het gevolg dat hun inkomen en hun pensioen kleiner worden. Het is een nijpend probleem waaraan onze politici meer aandacht zouden moeten schenken want het aantal senioren wordt steeds groter. Als mogelijke oplossing raadt de EU de beroepsloopbaan te verlengen.

p.11 - Co-housing - la Cohabitation.

La société se trouve devant un fameux défi: développer une politique d'habitation durable pour le nombre croissant de personnes âgées. À un moment donné beaucoup de personnes âgées désirent quitter leur maison devenue trop grande. D'autre part, jouissant encore d'une bonne santé, elles ne souhaitent nullement entrer dans une maison de retraite. Elles cherchent donc une forme de logement où elles peuvent garder leur entière indépendance ainsi qu'un contact social afin de ne pas tomber dans l'isolement. La cohabitation peut offrir une solution au problème de ces personnes. Une société de cohabitation se compose de plusieurs familles ou de personnes seules qui habitent chacune dans leur propre maison ou appartement. Tout en ayant donc une partie privée, elles jouissent de parties communes qu'elles gèrent au mieux ensemble. Par ce contact humain, elles se sentent plus en sécurité.

L'habitat kangourou.

Concrètement, un jeune ménage et un ménage âgé occupent ensemble une maison et se partagent certaines tâches. En Flandre, un code essaie de faciliter ce type d'habitat en édictant certaines règles de vivre ensemble. Ce type d'habitat partagé peut apporter des réponses aux problèmes de société tels que celui de l'isolement des personnes âgées ou encore celui des personnes à faible revenu.

p.12 - Samen ouder worden.

Het is evident dat de kloof groeit tussen de verschillende generaties: volwassenen gaan uit werken, kinderen gaan naar kinderopvang en ouderen naar instellingen. De Asbl "AGY SONT" ijvert voor: de intergenerationale relaties heropstarten, de rijkdom van elke generatie met elkaar te delen, dialoog, respect, hulp en solidariteit promoten, ouderen terug een actieve rol laten opnemen in de maatschappij, de uitsluiting van de ouderen bestrijden. De getuigenis van Julien bewijst dat kinderen en residenten van een zorginstelling heel vlug vriendschappelijke omgang met elkaar hebben.

Leren is plezierig, zelfs voor ouderen.

De "Open Universiteiten" of de «Universiteiten derde leeftijd» enz. liggen in het Europees perspectief om iedereen aan te sporen zijn leven lang te studeren. De AFUTAB, in Vlaanderen UNIVERSITEITEN DERDE LEEFTIJD worden gesteund door de Ministeries van de verschillende regio's om educatieve activiteiten, lezingen, colleges of cursussen te organiseren al dan niet in samenwerking van de verschillende universiteiten of hogescholen in België. (www.seniorennet.be)

p.13 - Le club SI Veurne-Westhoek aide les orphelins de Syrie.

Grâce à la bonne collaboration avec les responsables du centre de services bruxellois "Het Anker", le club SI Veurne-Westhoek a pu contacter l'orphelinat SHAM, SYRIA HUMANITARIAN AID MISSION auquel il a remis 120 petits lits d'enfants avec matelas, oreillers et petites couvertures provenant d'une maison de vacance qui mettait un terme à ses activités. Pour le club, cette action n'est que le début d'une belle histoire où soroptimistes et allochtones ont solidairement participé au déménagement du mobilier depuis Veurne à Vilvoorde. Le club espère ainsi avoir réussi à sensibiliser quelques clubs soroptimistes qui pourraient dans l'avenir les aider à trouver d'autres petits lits pour les autres 180 petits orphelins de cet orphelinat syrien.

p.14 - La mode: plus qu'un défilé!

Après l'organisation de trois défilés de mode, le club SI Lier s'est tourné vers une journée davantage dans l'air du temps: vente et retouche de vêtements vintage et de bijoux avec l'aide d'une association qu'ils ont autrefois soutenue: la ferme Emilius où travaillent des adultes atteints de désordre mental, ainsi que de l'académie de mode d'Anvers. Une ambiance de fête et un événement très chaleureux, solidaire et réussi.

p.15 - La Fondation Mimi soutenue par les trois clubs anversois.

Un salon de beauté dans l'hôpital UZ Antwerpen? Avec l'aide des trois clubs anversois, trois locaux dans le centre de jour d'oncologie sont entièrement rénovés. Des professionnelles y prodiguent des soins de beauté adaptés et dans le salon de thé/café des thérapeutes apportent une assistance psychologique souvent nécessaire.

Club SI Bastogne.

Met financiële steun heeft Club SI Bastogne het mogelijk gemaakt om een studente een jaar verder te laten studeren aan de Monterey University (Mexico) om haar Spaans te verbeteren in een meer exotisch land dan Spanje. Een bijzondere ervaring in een innemend land, een gastvrije stad en leerrijke cursussen.

p.16 - Stop à la violence conjugale.

Marleen Temmerman, professeur à l'U-Gent, gynécologue, chef du département de l'ICRH et directeur à l'OMS, et Pascale Franck, soroptimiste et coordinateur provincial pour la protection des victimes de la violence ont expliqué ce qu'est précisément la violence conjugale. Une introduction théorique abordant les problèmes des victimes, des témoins et des coupables a précédé le film «TE DOY MIS OJOS» (Prend mes yeux), une confrontation avec la dure réalité d'un sujet souvent tabou et souvent banalisé: la violence conjugale ou toute maltraitance d'une femme par son conjoint.

Club SI Eeklo-Meetjesland: En tournée avec le 4L-trophy.

Deux Sorop-kids sont partis en 4L au Maroc, dans le cadre d'un raid européen d'étudiants (1500 teams, 10 jours, 6000 km.) la voiture pleine à craquer de matériel scolaire. Notre soutien a permis à ces jeunes d'apporter ce matériel aux enfants des régions les plus pauvres du Maroc tout en testant leur sens de l'orientation, à l'aide d'un compas et d'un road-book, à travers la France, l'Espagne et le Maroc.

p.17 - Don de cellules souche.

Une **cellule souche** est une cellule indifférenciée se caractérisant par la capacité à engendrer des cellules spécialisées et une capacité à se maintenir par prolifération dans l'organisme (auto-renouvellement). Ces cellules servent à en générer d'autres (peau) ou à guérir de certains types de maladie, telle la leucémie. Une personne sur 50.000 sera compatible avec vous. Il convient de s'inscrire dans une banque de données, <http://www.stamceldonor.be>. Après un questionnaire médical, une signature et une prise de sang, on est prêt à être contacté en cas de compatibilité avec le patient (une chance sur 2000). Le donneur est prévenu trois semaines à l'avance, et reçoit une piqure une semaine avant le don, afin de stimuler la production de cellules souche. La transfusion se fait soit par les veines des bras soit par une ponction de moelle dans la hanche. Le don de cellules souche ne peut se faire qu'une seule fois dans sa vie.

03/04/2014

SIE 25e Anniversaire du Club SI Izmir Karsiyaka (Turkey)

26/04/2014

SIB 25ste verjaardag club SI Sint Truiden
25e anniversaire du club SI Sint Truiden

SIE Remise de Charte club SI Santo Domingo
(République Dominicaine)

02-04/05/2014

SIB Journées d'Expression Française à Liège

10/05/2014

SIE Chartermeeting club SI Heiligenhaus-Velbert (Germany)

17/05/2014

SIE Remise de Charte club SI Grand Quevilly – Val de Seine
(France)

18/05/2014

SIE 10e MARATHON de la PAIX – KIGALI (Rwanda)

24/05/2014

SIE 50e anniversaire club SI Nyon (Suisse)
Chartermeeting club SI Frankfurt-Vision (Germany)

31/05/2014

SIE Chartermeeting club SI Cieszyn (Poland)

07/06/2014

SIB Assemblée Générale de l'asbl SIB
Algemene Vergadering van de vzw SIB

19/07/2014

SIE Chartermeeting club SI Fürth (Germany)

01/08/2014

SIE 50e anniversaire club SI Savonlinna (Finland)

30/08/2014

SIE Chartermeeting club SI Greifswald (Germany)

06/09/2014

SIE 25e anniversaire club SI Mendrisiotto (Suisse)

04/10/2014

SIB Réunion des Présidentes et Secrétaires de club
Assemblée Générale ASBL 50e anniversaire
Vergadering van de Voorzitters en Secretarissen
van de clubs
Algemene Vergadering van de VZW 50ste verjaardag

Passation du «collier national» de Gerda Rosiers
à Marthe Claeys
Overdracht van het nationaal bestuur SIB van
Gerda Rosiers aan Marthe Claeys

10-12/10/2014

SIB 10th European Meeting and Friendship Days
BRUGES (Belgium)

09-12/07/2015

SI Soroptimist 20th International Conventon - Istanbul

Agenda clubs SIB

Plus de nouvelles sur le site SIB :
www.soroptimist.be

Meer nieuws op de website van SIB :
www.soroptimist.be

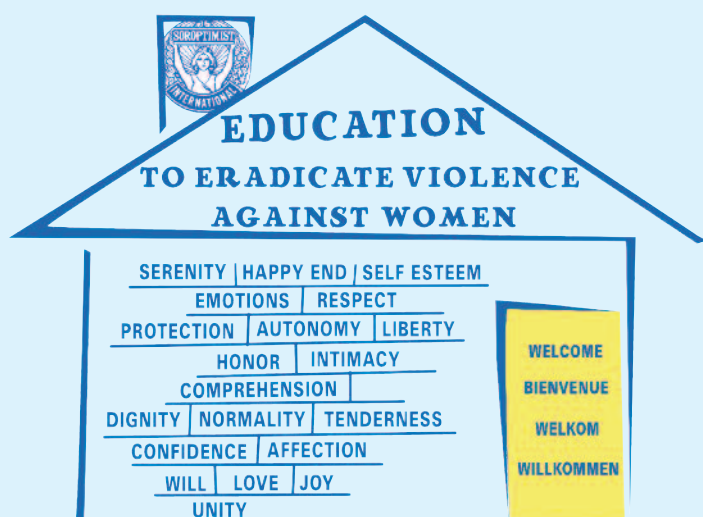
Le Soroptimist International est la plus importante organisation non-gouvernementale de femmes engagées dans la vie professionnelle dans 126 pays.
La Belgique compte 58 clubs.

Buts

Le Soroptimist International veut améliorer la vie et le statut des femmes et des filles en favorisant leur éducation, leur émancipation et leur indépendance économique.

Objectifs

1. *Accroître l'accès à toutes les possibilités d'éducation ou de formation.*
2. *Améliorer l'accès à l'autonomie économique et à un emploi stable afin de garantir l'indépendance des femmes.*
3. *Éradiquer toutes violences envers les femmes et les filles et garantir leur participation en matière de résolutions de conflits.*
4. *Garantir aux femmes et aux filles la sécurité alimentaire et l'accès à des soins de santé de qualité.*
5. *Répondre aux besoins spécifiques des femmes en agissant sur la viabilité environnementale et en palliant les conséquences des effets des changements climatiques et des catastrophes naturelles.*

Soroptimist International is de belangrijkste niet gouvernementele organisatie van professioneel actieve vrouwen in 126 landen.
België telt 58 clubs.

Doelstellingen

Soroptimist International wil bijdragen tot de verbetering van de status en de levensstandaard van vrouwen en meisjes door hen toegang te verschaffen tot meer opleiding, economische onafhankelijkheid en slagkracht en hen betere maatschappelijke kansen te bieden.

Objectieven

1. *Mogelijkheden tot alle vormen van opleiding uitbreiden.*
2. *Economische zelfredzaamheid bevorderen en opportuniteiten tot werkgelegenheid verbeteren zodat vrouwen economisch onafhankelijker kunnen worden.*
3. *Alle geweld op vrouwen en meisjes bestrijden en hun betrokkenheid garanderen bij het tot stand komen van duurzame conflictoplossingen.*
4. *Voedselveiligheid en hoogwaardige gezondheidszorg voor vrouwen en meisjes verzekeren.*
5. *Tegemoetkomen aan specifieke noden van vrouwen en meisjes bij hun streven naar een beter leefmilieu en hun inzet bij het lenigen van de gevolgen van natuurrampen en effecten van klimaatsveranderingen.*